

Aruz Kalıplarında Hikmet Pırıltıları (8)

Şair Ali Özdoğan

NAĞMELERİN SIRRI

Gülşende o hoş nağmelerin sırrına ersen
Ah sen de seversin a güzel yok bile dersen
Gel rûhumu sar yar diyerek gönlünü versen
Ah sen de seversin güzelim yok bile dersen
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

ZEHRİ DE VAR

Aldanma hezâr zehri de var goncada hârın
Billahi geçer gün gibidir aşk-ı bahârın
Her şarkıda firkat olacak bâis-i zârın
Billahi geçer gün gibidir aşk ü bahârın
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

YAZISIN RUHUMA

Yazısın rûhuma nakş eyledi Mevlâ ya seni
Vererek nîmet-i aşk eyledi evlâ ya seni
Ki şikayet edemem cevr ile Mevlâya seni
Vererek nîmet-i aşk eyledi evlâ ya seni
Feilatün feilatün feilatün feilün

BEN NEYİM DEVLETİM O..

Yok canım şimdi caiz akçe her hakka hâiz
Bence! faiz ferâiz ben neyim devletim o
Vakt-i bin afiyettür kızma hâlis niyettür
Böyle bir cem'iyettür ben neyim devletim o
Fâilün fâilâtün fâilün fâilâtün

GÜN GEÇER

Perdedir çeşimde aşkın dem ü devrânım geçer
Gün geçer mâzim geçer ah akl ü kervânım geçer
Dâr-ı ukbâ'çün verilmiş imtihan ânım geçer
Gün geçer mâzim geçer ah akl ü iz'ânım geçer
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

SAÇTAKİ AKLAR

Tutma eller gibi cânâ beni hor görme sakın
Sanma ömrüm ebedîdir sözü var saçta akın
Geçecek aşka inat gün gibi yıllar ne yakın
Sanma ömrüm ebedîdir sözü var saçta akın
Feilatün feilatün feilatün feilün

ŞEYTAN ESİR EYLEMİŞ

Şeytan esir eylemiş unutturmuş terkini
İslam malından sayar bırakmaz âslâ kını
Güyâ kızar nam bilir ne müşküldür teskini
Makbul sanır laf sokar benî âdem keskini
Mefûlü müstefilün mefâîlün fâilün

AH MECAZ..

Gönlüm seninle tattı aşktan yana ne varsa
Bin derd-i hasretiyle aşkıyla seni sarsa
Gel der misin sorarsa yalnız seni ararsa
Bin derd-i hasretiyle aşkıyla seni sarsa
Mefûlü fâilâtü müstefilü feûlün

EYVAH...

Eyvah de nefsine oldu da yâver
Ruhunda insanı sildi dilâver

Rabbin emaneti bilmedi cânı
Şeytanla birliğe verdi zamânı
Ömrünce bir kere gelmedi vecde
Bilmem ki kabrini etti mi secde
Mefûlü müfteilün feilâtün

AŞKTAKİ MANA

Kalbimde senin aşkını görmez gibi cânâ
Hep naz ü tegâfûlde midir aşktaki mâna
Elden ne gelir ah küsemem gördüğüm âna
Hep naz ü tegâfûl mü o aşkında ki mâna

GÜL-İ RANA

Sun bûy-i vefa Ah yetişir böylesi aşka
Dolmaz şu gönül lânesi sensiz gül-i rânâ
Bambaşka sever hissederim ben seni başka
Duy nağmelerim bak ne derim söyle cihâna
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

RENCİDE ETME

Kırıp şu göynüm etme rencîde
Revâmı cânâ sel olur dîde
Visâl için yer yok mu ümmîde
Revâmı cânâ sel olur dîde
Mefâîlün müstefilâtün fâ

BÜLBÜL

Meyl eylemedi hiç şevk u tarab olmadı bülbül
Düşmem diyerek aşka harab olmadı bülbül
Bir dem-i safâ görmedi ah gülmedi amma
Vuslat ile sermest-i serâb olmadı bülbül
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

GÖLGEYE KUL OLMA

Aslını bul vaslına gel âşıkân
Gölgeye kul olma o zul âşıkân
Nerde edeb serde edeb âşıkân
Kârı ebed kârı ebed âşıkân
Geçti bahar goncada hâr âşıkân
Leyl ü nehâr sonrası bâr âşıkân
Müfteilün fâîlün müfteilün fâîlün

GONCADA HÂRİN

Gülzâre nazâr eyledi feryâd ile heyhat
Ağlar şu hezâr hasreti var bunca bahârın
Her nağmede hep aynı murâd yâd ile heyhat
Şol yâre yakar nârı mı var goncada hârın
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

GAFİL Ü NADAN

Hakk dînini etmiş basamak gâfil ü nâdân
Kim gördü deyû kollayarak çıktı cumâdan
Bilmez ki rezil nefsinin vah şeytana teşne
Yâ Rabbi yanup kahrolacak bilse ateş ne
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

HEY!..

Ünvâna basıp yükselecek korktu semâ hey
Allâmeye bak gör cüceden neşvünemâ hey
Hayretle güler bin seneden ol kudemâ hey
Ahlakı nemâ rûhu nemâ zihni nemâ hey

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

AH MECAZ !..

Saklayamam sır değil yazgı kadersin bana
Nâzeninim söyle sen naz mı edersin bana
Ah şu tegâfûl nedir sevme mi dersin bana
Nâzeninim söyle sen naz mı edersin bana
Müfteilün fâîlün müfteilün fâîlün

ALDANDI GÖNÜL

Ömrüm mü geçen yoksa zaman hâlimi yazmış
Ah bunca hevâ kâm alınan az ki ne azmış
Firkat yetişir tatlı bahar kışta ayazmış
Aldandı gönül sandı hayat neş'e vü sazmış
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

AT FANİYİ..

Ah neş'e nedir ânı temâşâ vü nazâr et
Firkatle geçen ömrüne bak neş'eni zâr et
Sen kalbini bul nefis ile gel terk-i bazar et
At Fâniyi at dönme sakın ahreti kâr et
At fâniyi kim alsa bırak ahreti yâr et
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

TATLI YALAN

Bir hâtırasın bil ki derûnumda kalan sen
Varsın ama firkatle serâp tatlı yalan sen
Bin cevr ile sevdâlıyı bin derde salan sen
Varsın ama firkatle serâp tatlı yalan sen
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

EY YÂR-İ FÛSUNKAR

İncitme yeter kalbimi ey yâr-i füsunkâr
Bak yâreledin yârelerim eyleme inkâr
Cevrin kalacak sanma sakın sanma sakın kâr
Bak yâreledin yârelerim eyleme inkâr
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

İLÂHÎ

Fânî ömür bilmeyen ağlar ha ağlar gönül
Firkatle vuslat yürek dağlar ha dağlar gönül
Âkil olan kalbi hep Rabbiyle bağlar gönül
Firkatle vuslat yürek dağlar ha dağlar gönül
Âkil olan kalbi hep Rabbiyle bağlar gönül

Müstefilâtün feul müstefilâtün feul

EN TATLI AHVAL

Ruhumda akşamların mehtaplı hoş hâli var
Coşkunca sevdâların en tatlı ahvâli var
Ümmid-i Cennet misal binlerce amâli var
Coşkunca sevdâların en tatlı ahvâli var
Müstefilâtün feul müstefilâtün feul

NİÇİN GÖREMEM?

Ümmîd-i vasl-ı cennet uzak kılındı âhi
Fânîye hasredilmiş bakış kimden ki sâhi
Dâim güyâ hayâtım bu hal nedir ilâhi
Bâkî miyim ki görmem önümde kabri dâhi
Mefûlü fâîlâtün mefâîlün feûlün

DUYMADIM

Duymadım ben şaduman olmuş gönül hiç bir defa

Sevdi Leylâdan azaplar çekti Mecnun bin cefâ
Yok mu cânâ yok mu bir dem âşıkân sürsün safa
Sevdi Leylâdan azaplar çekti Mecnun bin cefâ
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

GÖNÜL

Bir teselli vermedin hasrette avâre gönül
Ah ne çekti yâr elinden bulmadı çâre gönül
Bitmiyor ki âşıkânın çaresi yâre gönül
Ah ne çekti yâr elinden bulmadı çâre gönül
Fâilâtü fâilâtün müfteilün feilün

BÜLBÜLDE SES

Ey vefasız kalbimin feryâdır bülbülde ses
Âşıkânın derd içinden yâdır bülbülde ses
Âteşi buz bir sabânın bâdır bülbülde ses
Âşıkânın derd içinden yâdır bülbülde ses
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

NERDESİN CANA

Yok tahammül âteşi aşkınla kor etme yakıp
Nerdesin cânâ bana bir vaslı zor etme yakıp
Hûn akar şol dîdelerim etme kör etme yakıp
Nerdesin cânâ bana bir vaslı zor etme yakıp
Fâilâtün müfteilün fâilâtün feilün

GÖNÜL

Yanarken içinde sevdâ ateşi
Geçer sanma yâre seçmiş şu gönül
Doğarmış batan o akşam güneşi
Şarâb-ı serâbı içmiş şu gönül
Mefâilü fâilâtün feilün

CANA

Kanar gönlümde sevdâ, âteşi dağlar beni
Sarar ümmîd-i aşkın hep sana bağlar beni
Firâkın yaktı cânâ, el bile ağlar beni
Sarar ümmîd-i aşkın, hep sana bağlar beni
Mefâilün feülün müfteilün fâilün

YA RAB..

Hâl-i pürmelâlimiz nefs-i rezilden zuhur
Perde oldu rahmetin yakmadı meşhur buhur
Fâilâtü fâilün müfteilün fâilün

UTAN

Hayat nedür ya şu mevt, şarâb-ı nisyân içüp
Unutma kendini kul cehil vü isyan seçüp
Utanmıyor da yüzün çiçek nebattan utan
Zikir vü tesbihi duy şu kâinattan utan
Mefâilün feilün mefâilün fâilün

ATEŞ NEDİR BİLMEDİN

Ah nihandur amma bak sen ayna söyler kim nedür
Kim rezildür kim riyâkar kim makam'çün teşnedür
Nâma düştün kâma düştün câma düştün alçalup
Ben deyû haktan çalup dur bilmedün âteş nedür
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

SEV KARDEŞİ

Cehl içre tutup nefsle vurur mü'mini şeytan
Küffâra medih eyleterek kardeşe bühtan

Aldanma yeter bak ne diyor ol yüce Kuran
Sev kardeşi sev beri dost olmayacaktan
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

AŞKTAKİ MANA

Kalbimde senin aşkını görmez gibi cânâ
Hep naz ü tegâfûlde midir aşktaki mâna
Elden ne gelir ah küsemem gördüğüm âna
Hep naz ü tegâfûl mü o aşkında ki mâna
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün